

Emlékezzünk róluk

Emlékezzünk róluk, mi, akik még élünk,
Azokról, kik egykor sorban álltak velünk,
S most megdicsőülve porladnak a rögben,
Szent kötelességet hagyva ránk örökbe!

Csendőrsorsuk gátra állította őket,
Mégfékezni sötét, bűnből jött erőket!
Kik egyedül voltak, senkire nem vártak,
Tudták hol a helyük s keményen ott álltak!

Halálukig igaz magyarok maradtak...
A hazáért mindent, mindent odaadtak!
Forró szívük vére nem hullott hiába:
Nevüket egy nemzet foglalja imába.

Sírkukon hódolva áll őrt a kegyelet,
S fényel borítja be fájó emlékezet...
Követésre hívó, dicső példaképpen
Szent nevük tündöklék fent a magyar égen!

Írányt mutat nekünk a sírkuk fejfája,
Imádkozva tesszük le a babért rája,
És ha a kereszten meghervad a babér,
S a száraz koszorút elsodorja a szél:

Százszor megújítjuk rajt a babérágot,
Mi, akik akarjuk Nagymagyarországot!
Emlékezzünk róluk, mi, akik még élünk,
Azokról, kik egykor sorban álltak velünk!

Szentjobbi János alhadnagy